

ELS JUJATS DE LES TERRES CATALANES

TRIBUNALS POPULARS
En el Tribunal Popular número 1 es veia una causa per cinquè lliçat d'arma contra Francesc Vallesca. Després de les proves el processat fou absolt.

En el mateix tribunal es veia una causa contra Manuel Borrás Farrar, acusat d'estar en una casa d'informes on treballava. La sentència fou de 250 pessetes de multa, a més, una indemnització de 4.488 pessetes.

TRIBUNALS D'URGÈNCIA
En aquest Tribunal es veia una causa contra Salvador Puig, acusat d'intentar marxar a França sense el corresponent passaport. El fiscal demanava un mes i un dia de presó.

Per desafecció al règim va començar elvira Barceló. El fiscal demanava un mes i un dia d'internament.

Davant del mateix Tribunal es veia una causa contra Antoni Canadell per vendre dues gallines a 90 pessetes cada una. El fiscal va demanar que li fos aplicada la pena de sis mesos.

VARIA
El Tribunal Popular número 1.—Estat: Josep M. Alabart.

Tribunal d'Urgència número 2.—Dos judicis: Lluís Bures Casanoves i Sebastià Ramos Marín.

LA FESTA DEL NOI
ELS COMBATENTS DE LA 140 BRIGADA MIXTA (32 DIVISIO) HI CONTRIBUEIXEN AMB 11.371,90 PESSETES

La Comissió Nacional per a la Festa del Noi ha rebut del comandament de la 140 Brigada Mixta la següent carta:

Camarades de C. N. pro "Festa del Noi", Barcelona.— Salut! Al seu dia vaig tenir el goig d'enviar-vos l'adhesió de la Brigada i la meua personal a l'obra que heu emprès. Els combatents de la nostra Brigada, una vegada més, demostren l'amor que sentim envers aquells que sofreixen les conseqüències de la guerra, el feixisme encengué. Tots els soldats de la 140 B. M. són fills de les entranyes del poble, que saben fins on ha d'arribar l'efort i que estan disposats a deixar la vida si cal en profit de la victòria que l'Estat de la República conquistarà un dia no gaire lluny per als oprimits. L'aurore d'un món millor irradia el nostre cor i ella ens guia a tots els sacrificis. Els camarades portadors de la present, que representen els combatents dels quatre Batallons de la Brigada i el seu Quarter General, us lluraran la quantitat de 11.371,90 pessetes, produïda de la subscripció que s'ha iniciat espontàniament per part de contribuir a la "Festa del Noi". En nom de tots els seus components us ho ofereixo, i en això va una abraçada del front per a la terraguada que també lluita dels seus llocs de treball. Vostre i de l'antifeixisme. El Comissari de Guerra accidental, Francesc Alibó.

L'heroiisme dels nostres soldats, llur abnegació i llur generositat sublim no caldrà al buit. La victòria no es farà esperar. Espanya serà lliure i feliç.

ELS ESPORTS
PILOTA BASCA
AL FRONT NOU VETATYS
ZARRAGA-URQUIL, 33
QUINTANA IV-JAUREGUI, 40

Sorint tots dos davanters del mateix quadre, hi havia moltes probabilitats per part de Zarraga de guanyar el partit. Focia haver vençut amb tan sols un punt, el resultat d'un saguer que li hagués tornat algun dels pilotes clares. No fou així, i de fet el davanters vermell hagué de lluitar contra tres, i en aquestes condicions, davant d'un element com Quintana, que torna a estar en plena forma, a Zarraga no li quedava altre remei que sucumbir.

FRONTÓ NOU MON
AVUI, matí 10:30, partit a requeta: Canchi - Mari-Cruz C. Davis - Arane. Tarda, a les 2:30, partit a requeta: ATAZO - ANGEL

contra LARRABAGA - ROENARRO
NIT, a les 10:30, partit a requeta: ROBITA - LUISITA

contra MILAGROS - CARMEN

FRONTÓ NOU VETATYS
AVUI, tarda, a les 4, a casa: IRUN - GUISASOLA

contra AZCUE - LIZARRIBAR
NIT, a les 10:30, a casa: ROBERTO - JAUREGUI

contra NARRU II - PEREA

FRONTÓ TXIKI-ALAI
AVUI, tarda, a les 4, a casa: SAGRARIO - AURORA

contra NATI - LOLLILA
NIT, a les 10:30, a casa: CARMEN - VASQUITA

contra LUMI - AURELI

FARRÉ PIJUAN
Maga esportista

CAMISERIA FERRER-BATLLES 36, Boqueria, 38
Caçadores punt, panyo i pell, sueters, pellisses, guants, pijames, bufandes, bates, batins

Mitges "FERRO"

LA RAMBLA
Fidel, en el seu article, es pregunta quin ha estat el resultat d'aquest any d'esforç de sacrifici i d'heroisme. I respon: "A la pèrdua de Mèlaga i el Nord, diu".

"Davant d'aquests dos noms, Mèlaga i el Nord, que són la part negra del nostre balanç, el deute, podem oposar-hi una partida de guanyos, força més ufana: Madrid esdevingué inexpugnable a les màquines de guerra més modernes; les derrotes italianes de Guadalajara i Pozo Blanco; l'envestida fulminant contra Brunete, roent encara i calent avui; la brillant operació militar de Belchite, finalment, l'assalt magnífic de la plaça forta, inexpugnable, segons recent declaració del Qüello, de Terol.

I més que les victòries per els mateixos, el que cal subratllar és el que aquestes victòries representen: la naixença d'un gran i potent i disciplinat exercit modern."

TREBALL
Fent esment de la conquesta de Terol, diu:

"Dins i fora d'Espanya ha produït una reacció molt favorable a la nostra causa el fet que hagin obtingut aquesta victòria, amb coratge i exactitud que revelen la pulcritudina i la perfecció del nostre exercit, precisament quan l'enemic feia temps que anunciava l'apropament d'una gran ofensiva; el fet que, no solament hem conquistat Terol, sinó que tots els contractes dels feixistes han estat rebutjats vigorosament i amb avantatge per a les nostres posicions."

LA HUMANITAT
Rovira i Virgili comenta el canvi de nom de l'Estat Lliure d'Irlanda, el qual saluda amb les naturals reserves, i diu:

"Saludem Eire. I en saludar-la, seguim la tradició del catalanisme, que sempre ha mirat amb interès i simpatia el moviment patriòtic irlandès. Els noms d'O'Connell i de Parnell han estat i són ací noms populars i respectats.

Un poble que lluita per la seva llibertat nacional, contra l'opressió que vol esclafar-lo o desnaturalitzar-lo, té la simpatia i el respecte dels catalans. I en l'edat contemporània Irlanda ha estat, durant molt de temps, l'exemple més famós de reivindicació nacional. El "nacionalisme", en el seu bon sentit, va començar a usar-se a Irlanda.

Però els catalans coneixedors de la història, del caràcter i de les tendències d'Irlanda, barrejaven a la simpatia per Irlanda una mica de recel. Sabien que, en el passat, els irlandesos van ésser sovint amics i aliats de l'Espanya unitària, absolutista i clerical. Sabien que, en diverses ocasions, forces irlandeses posades al servei del rei espanyol lluitaren contra els catalans. Sabien que la clerical catòlica irlandesa, molt semblant a l'espanyola, té una gran influència, una influència excessiva, damunt el poble irlandès. Sabien que l'actitud d'una part dels patriotes irlandesos durant la gran guerra del 1914-1918, va ésser lamentable. Sabien que els nacionalistes irlandesos, tot sentint apassionadament la causa d'Irlanda, no sentien la causa de les altres nacions que es trobaven en un cas semblant."

CAL PAGAR ELS ARBITRIS MUNICIPALS
Es fa públic, per a coneixement dels deutors per arbitris municipals pel concepte de veles, exercici del 1936, que han estat tramessos aquests rebuts a la Recaptació en període no voluntari, i que havent-se dictat la providència d'apremi per l'Alcaldia, la qual ha estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 30 del corrent, des d'aquesta data i fins al 10 de gener pròxim podran retirar llurs rebuts amb el 10 % d'apremi de les ofenes situades al carrer Ample, 22, pral. de nou a una i de quatre a sis. Després de transcorregut l'exercici termini serà elevat aquest recarreg a 20 %, i es prevé que es procedirà contra aquells que no els hagin abonats fins a la total realització de llurs descoberts, essent de compte d'ells les despeses que s'originin.

JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASSIVA DE BARCELONA
Advertiment al públic

Com sigui que, no obstant haver-se donat el senyal d'alarma anunciant l'amenaça imminent de bombardeig, són nombrosos els ciutadans que amb manifesta imprudència segueixen estacionant-se pels carrers o surten als balcons i terrats, indiferents al perill al qual s'exposen, la Junta Local de Defensa Passiva de Barcelona, atenent les disposicions dictades per tal de garantir fins al màxim possible la protecció de la població civil i dur cabalment a efecte el servei de dispersió previst per a aquests casos, es creu en el deure de pregar reiteradament a tots els ciutadans que, donant-se perfecte compte de la necessitat de servir la més estricta disciplina, vulguin, en el moment que es doni el senyal d'alarma, abandonar la via pública, encaminant-se ordenadament i sense precipitacions cap als refugis més propers o a llurs domicilis respectius, per tal de romandre a l'interior d'ells, evitant així que a causa d'una curiositat innecessària o d'una passivitat núpida pugui augmentar-se el nombre possible de víctimes.

Els ciutadans han de tenir present que en les actuals circumstàncies cal preservar-se, no tan sols dels abusos i ombres dels valxells i avions hostils, la caiguda dels quals dins el cas de la població ha ocasionat la algunes víctimes. Aquests accidents, ben coneguts de tots, justificaven per si sols la necessitat d'observar al peu de la lletra les precaucions abans indicades i que la Junta Local de Defensa Passiva s'esforça en recomanar en benefici de tots els ciutadans.

També cal tenir en compte, i això va adreçat als ciutadans que conduïxen cotxes, no deixar els vehicles formant aglomeracions, car deixant-los en la forma esmentada fa créixer el perill que, pels efectes d'explosió d'alguna bomba, se'n destrueixin una gran part.

Es procurarà per tant deixar en tot moment, i sobretot en casos d'alarma, tots els vehicles a intervals prudencials una dels altres, per tal d'evitar el major nombre de possibles destruccions.

LA RAMBLA
Fidel, en el seu article, es pregunta quin ha estat el resultat d'aquest any d'esforç de sacrifici i d'heroisme. I respon: "A la pèrdua de Mèlaga i el Nord, diu".

"Davant d'aquests dos noms, Mèlaga i el Nord, que són la part negra del nostre balanç, el deute, podem oposar-hi una partida de guanyos, força més ufana: Madrid esdevingué inexpugnable a les màquines de guerra més modernes; les derrotes italianes de Guadalajara i Pozo Blanco; l'envestida fulminant contra Brunete, roent encara i calent avui; la brillant operació militar de Belchite, finalment, l'assalt magnífic de la plaça forta, inexpugnable, segons recent declaració del Qüello, de Terol.

I més que les victòries per els mateixos, el que cal subratllar és el que aquestes victòries representen: la naixença d'un gran i potent i disciplinat exercit modern."

TREBALL
Fent esment de la conquesta de Terol, diu:

"Dins i fora d'Espanya ha produït una reacció molt favorable a la nostra causa el fet que hagin obtingut aquesta victòria, amb coratge i exactitud que revelen la pulcritudina i la perfecció del nostre exercit, precisament quan l'enemic feia temps que anunciava l'apropament d'una gran ofensiva; el fet que, no solament hem conquistat Terol, sinó que tots els contractes dels feixistes han estat rebutjats vigorosament i amb avantatge per a les nostres posicions."

LA HUMANITAT
Rovira i Virgili comenta el canvi de nom de l'Estat Lliure d'Irlanda, el qual saluda amb les naturals reserves, i diu:

"Saludem Eire. I en saludar-la, seguim la tradició del catalanisme, que sempre ha mirat amb interès i simpatia el moviment patriòtic irlandès. Els noms d'O'Connell i de Parnell han estat i són ací noms populars i respectats.

Un poble que lluita per la seva llibertat nacional, contra l'opressió que vol esclafar-lo o desnaturalitzar-lo, té la simpatia i el respecte dels catalans. I en l'edat contemporània Irlanda ha estat, durant molt de temps, l'exemple més famós de reivindicació nacional. El "nacionalisme", en el seu bon sentit, va començar a usar-se a Irlanda.

Però els catalans coneixedors de la història, del caràcter i de les tendències d'Irlanda, barrejaven a la simpatia per Irlanda una mica de recel. Sabien que, en el passat, els irlandesos van ésser sovint amics i aliats de l'Espanya unitària, absolutista i clerical. Sabien que, en diverses ocasions, forces irlandeses posades al servei del rei espanyol lluitaren contra els catalans. Sabien que la clerical catòlica irlandesa, molt semblant a l'espanyola, té una gran influència, una influència excessiva, damunt el poble irlandès. Sabien que l'actitud d'una part dels patriotes irlandesos durant la gran guerra del 1914-1918, va ésser lamentable. Sabien que els nacionalistes irlandesos, tot sentint apassionadament la causa d'Irlanda, no sentien la causa de les altres nacions que es trobaven en un cas semblant."

CAL PAGAR ELS ARBITRIS MUNICIPALS
Es fa públic, per a coneixement dels deutors per arbitris municipals pel concepte de veles, exercici del 1936, que han estat tramessos aquests rebuts a la Recaptació en període no voluntari, i que havent-se dictat la providència d'apremi per l'Alcaldia, la qual ha estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 30 del corrent, des d'aquesta data i fins al 10 de gener pròxim podran retirar llurs rebuts amb el 10 % d'apremi de les ofenes situades al carrer Ample, 22, pral. de nou a una i de quatre a sis. Després de transcorregut l'exercici termini serà elevat aquest recarreg a 20 %, i es prevé que es procedirà contra aquells que no els hagin abonats fins a la total realització de llurs descoberts, essent de compte d'ells les despeses que s'originin.

JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASSIVA DE BARCELONA
Advertiment al públic

Com sigui que, no obstant haver-se donat el senyal d'alarma anunciant l'amenaça imminent de bombardeig, són nombrosos els ciutadans que amb manifesta imprudència segueixen estacionant-se pels carrers o surten als balcons i terrats, indiferents al perill al qual s'exposen, la Junta Local de Defensa Passiva de Barcelona, atenent les disposicions dictades per tal de garantir fins al màxim possible la protecció de la població civil i dur cabalment a efecte el servei de dispersió previst per a aquests casos, es creu en el deure de pregar reiteradament a tots els ciutadans que, donant-se perfecte compte de la necessitat de servir la més estricta disciplina, vulguin, en el moment que es doni el senyal d'alarma, abandonar la via pública, encaminant-se ordenadament i sense precipitacions cap als refugis més propers o a llurs domicilis respectius, per tal de romandre a l'interior d'ells, evitant així que a causa d'una curiositat innecessària o d'una passivitat núpida pugui augmentar-se el nombre possible de víctimes.

Els ciutadans han de tenir present que en les actuals circumstàncies cal preservar-se, no tan sols dels abusos i ombres dels valxells i avions hostils, la caiguda dels quals dins el cas de la població ha ocasionat la algunes víctimes. Aquests accidents, ben coneguts de tots, justificaven per si sols la necessitat d'observar al peu de la lletra les precaucions abans indicades i que la Junta Local de Defensa Passiva s'esforça en recomanar en benefici de tots els ciutadans.

També cal tenir en compte, i això va adreçat als ciutadans que conduïxen cotxes, no deixar els vehicles formant aglomeracions, car deixant-los en la forma esmentada fa créixer el perill que, pels efectes d'explosió d'alguna bomba, se'n destrueixin una gran part.

Es procurarà per tant deixar en tot moment, i sobretot en casos d'alarma, tots els vehicles a intervals prudencials una dels altres, per tal d'evitar el major nombre de possibles destruccions.

LA RAMBLA
Fidel, en el seu article, es pregunta quin ha estat el resultat d'aquest any d'esforç de sacrifici i d'heroisme. I respon: "A la pèrdua de Mèlaga i el Nord, diu".

"Davant d'aquests dos noms, Mèlaga i el Nord, que són la part negra del nostre balanç, el deute, podem oposar-hi una partida de guanyos, força més ufana: Madrid esdevingué inexpugnable a les màquines de guerra més modernes; les derrotes italianes de Guadalajara i Pozo Blanco; l'envestida fulminant contra Brunete, roent encara i calent avui; la brillant operació militar de Belchite, finalment, l'assalt magnífic de la plaça forta, inexpugnable, segons recent declaració del Qüello, de Terol.

I més que les victòries per els mateixos, el que cal subratllar és el que aquestes victòries representen: la naixença d'un gran i potent i disciplinat exercit modern."

TREBALL
Fent esment de la conquesta de Terol, diu:

"Dins i fora d'Espanya ha produït una reacció molt favorable a la nostra causa el fet que hagin obtingut aquesta victòria, amb coratge i exactitud que revelen la pulcritudina i la perfecció del nostre exercit, precisament quan l'enemic feia temps que anunciava l'apropament d'una gran ofensiva; el fet que, no solament hem conquistat Terol, sinó que tots els contractes dels feixistes han estat rebutjats vigorosament i amb avantatge per a les nostres posicions."

LA HUMANITAT
Rovira i Virgili comenta el canvi de nom de l'Estat Lliure d'Irlanda, el qual saluda amb les naturals reserves, i diu:

"Saludem Eire. I en saludar-la, seguim la tradició del catalanisme, que sempre ha mirat amb interès i simpatia el moviment patriòtic irlandès. Els noms d'O'Connell i de Parnell han estat i són ací noms populars i respectats.

Un poble que lluita per la seva llibertat nacional, contra l'opressió que vol esclafar-lo o desnaturalitzar-lo, té la simpatia i el respecte dels catalans. I en l'edat contemporània Irlanda ha estat, durant molt de temps, l'exemple més famós de reivindicació nacional. El "nacionalisme", en el seu bon sentit, va començar a usar-se a Irlanda.

Però els catalans coneixedors de la història, del caràcter i de les tendències d'Irlanda, barrejaven a la simpatia per Irlanda una mica de recel. Sabien que, en el passat, els irlandesos van ésser sovint amics i aliats de l'Espanya unitària, absolutista i clerical. Sabien que, en diverses ocasions, forces irlandeses posades al servei del rei espanyol lluitaren contra els catalans. Sabien que la clerical catòlica irlandesa, molt semblant a l'espanyola, té una gran influència, una influència excessiva, damunt el poble irlandès. Sabien que l'actitud d'una part dels patriotes irlandesos durant la gran guerra del 1914-1918, va ésser lamentable. Sabien que els nacionalistes irlandesos, tot sentint apassionadament la causa d'Irlanda, no sentien la causa de les altres nacions que es trobaven en un cas semblant."

CAL PAGAR ELS ARBITRIS MUNICIPALS
Es fa públic, per a coneixement dels deutors per arbitris municipals pel concepte de veles, exercici del 1936, que han estat tramessos aquests rebuts a la Recaptació en període no voluntari, i que havent-se dictat la providència d'apremi per l'Alcaldia, la qual ha estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 30 del corrent, des d'aquesta data i fins al 10 de gener pròxim podran retirar llurs rebuts amb el 10 % d'apremi de les ofenes situades al carrer Ample, 22, pral. de nou a una i de quatre a sis. Després de transcorregut l'exercici termini serà elevat aquest recarreg a 20 %, i es prevé que es procedirà contra aquells que no els hagin abonats fins a la total realització de llurs descoberts, essent de compte d'ells les despeses que s'originin.

JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASSIVA DE BARCELONA
Advertiment al públic

Com sigui que, no obstant haver-se donat el senyal d'alarma anunciant l'amenaça imminent de bombardeig, són nombrosos els ciutadans que amb manifesta imprudència segueixen estacionant-se pels carrers o surten als balcons i terrats, indiferents al perill al qual s'exposen, la Junta Local de Defensa Passiva de Barcelona, atenent les disposicions dictades per tal de garantir fins al màxim possible la protecció de la població civil i dur cabalment a efecte el servei de dispersió previst per a aquests casos, es creu en el deure de pregar reiteradament a tots els ciutadans que, donant-se perfecte compte de la necessitat de servir la més estricta disciplina, vulguin, en el moment que es doni el senyal d'alarma, abandonar la via pública, encaminant-se ordenadament i sense precipitacions cap als refugis més propers o a llurs domicilis respectius, per tal de romandre a l'interior d'ells, evitant així que a causa d'una curiositat innecessària o d'una passivitat núpida pugui augmentar-se el nombre possible de víctimes.

Els ciutadans han de tenir present que en les actuals circumstàncies cal preservar-se, no tan sols dels abusos i ombres dels valxells i avions hostils, la caiguda dels quals dins el cas de la població ha ocasionat la algunes víctimes. Aquests accidents, ben coneguts de tots, justificaven per si sols la necessitat d'observar al peu de la lletra les precaucions abans indicades i que la Junta Local de Defensa Passiva s'esforça en recomanar en benefici de tots els ciutadans.

També cal tenir en compte, i això va adreçat als ciutadans que conduïxen cotxes, no deixar els vehicles formant aglomeracions, car deixant-los en la forma esmentada fa créixer el perill que, pels efectes d'explosió d'alguna bomba, se'n destrueixin una gran part.

Es procurarà per tant deixar en tot moment, i sobretot en casos d'alarma, tots els vehicles a intervals prudencials una dels altres, per tal d'evitar el major nombre de possibles destruccions.

LA RAMBLA
Fidel, en el seu article, es pregunta quin ha estat el resultat d'aquest any d'esforç de sacrifici i d'heroisme. I respon: "A la pèrdua de Mèlaga i el Nord, diu".

"Davant d'aquests dos noms, Mèlaga i el Nord, que són la part negra del nostre balanç, el deute, podem oposar-hi una partida de guanyos, força més ufana: Madrid esdevingué inexpugnable a les màquines de guerra més modernes; les derrotes italianes de Guadalajara i Pozo Blanco; l'envestida fulminant contra Brunete, roent encara i calent avui; la brillant operació militar de Belchite, finalment, l'assalt magnífic de la plaça forta, inexpugnable, segons recent declaració del Qüello, de Terol.

I més que les victòries per els mateixos, el que cal subratllar és el que aquestes victòries representen: la naixença d'un gran i potent i disciplinat exercit modern."

TREBALL
Fent esment de la conquesta de Terol, diu:

"Dins i fora d'Espanya ha produït una reacció molt favorable a la nostra causa el fet que hagin obtingut aquesta victòria, amb coratge i exactitud que revelen la pulcritudina i la perfecció del nostre exercit, precisament quan l'enemic feia temps que anunciava l'apropament d'una gran ofensiva; el fet que, no solament hem conquistat Terol, sinó que tots els contractes dels feixistes han estat rebutjats vigorosament i amb avantatge per a les nostres posicions."

LA HUMANITAT
Rovira i Virgili comenta el canvi de nom de l'Estat Lliure d'Irlanda, el qual saluda amb les naturals reserves, i diu:

"Saludem Eire. I en saludar-la, seguim la tradició del catalanisme, que sempre ha mirat amb interès i simpatia el moviment patriòtic irlandès. Els noms d'O'Connell i de Parnell han estat i són ací noms populars i respectats.

Un poble que lluita per la seva llibertat nacional, contra l'opressió que vol esclafar-lo o desnaturalitzar-lo, té la simpatia i el respecte dels catalans. I en l'edat contemporània Irlanda ha estat, durant molt de temps, l'exemple més famós de reivindicació nacional. El "nacionalisme", en el seu bon sentit, va començar a usar-se a Irlanda.

Però els catalans coneixedors de la història, del caràcter i de les tendències d'Irlanda, barrejaven a la simpatia per Irlanda una mica de recel. Sabien que, en el passat, els irlandesos van ésser sovint amics i aliats de l'Espanya unitària, absolutista i clerical. Sabien que, en diverses ocasions, forces irlandeses posades al servei del rei espanyol lluitaren contra els catalans. Sabien que la clerical catòlica irlandesa, molt semblant a l'espanyola, té una gran influència, una influència excessiva, damunt el poble irlandès. Sabien que l'actitud d'una part dels patriotes irlandesos durant la gran guerra del 1914-1918, va ésser lamentable. Sabien que els nacionalistes irlandesos, tot sentint apassionadament la causa d'Irlanda, no sentien la causa de les altres nacions que es trobaven en un cas semblant."

CAL PAGAR ELS ARBITRIS MUNICIPALS
Es fa públic, per a coneixement dels deutors per arbitris municipals pel concepte de veles, exercici del 1936, que han estat tramessos aquests rebuts a la Recaptació en període no voluntari, i que havent-se dictat la providència d'apremi per l'Alcaldia, la qual ha estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 30 del corrent, des d'aquesta data i fins al 10 de gener pròxim podran retirar llurs rebuts amb el 10 % d'apremi de les ofenes situades al carrer Ample, 22, pral. de nou a una i de quatre a sis. Després de transcorregut l'exercici termini serà elevat aquest recarreg a 20 %, i es prevé que es procedirà contra aquells que no els hagin abonats fins a la total realització de llurs descoberts, essent de compte d'ells les despeses que s'originin.

JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASSIVA DE BARCELONA
Advertiment al públic

Com sigui que, no obstant haver-se donat el senyal d'alarma anunciant l'amenaça imminent de bombardeig, són nombrosos els ciutadans que amb manifesta imprudència segueixen estacionant-se pels carrers o surten als balcons i terrats, indiferents al perill al qual s'exposen, la Junta Local de Defensa Passiva de Barcelona, atenent les disposicions dictades per tal de garantir fins al màxim possible la protecció de la població civil i dur cabalment a efecte el servei de dispersió previst per a aquests casos, es creu en el deure de pregar reiteradament a tots els ciutadans que, donant-se perfecte compte de la necessitat de servir la més estricta disciplina, vulguin, en el moment que es doni el senyal d'alarma, abandonar la via pública, encaminant-se ordenadament i sense precipitacions cap als refugis més propers o a llurs domicilis respectius, per tal de romandre a l'interior d'ells, evitant així que a causa d'una curiositat innecessària o d'una passivitat núpida pugui augmentar-se el nombre possible de víctimes.

Els ciutadans han de tenir present que en les actuals circumstàncies cal preservar-se, no tan sols dels abusos i ombres dels valxells i avions hostils, la caiguda dels quals dins el cas de la població ha ocasionat la algunes víctimes. Aquests accidents, ben coneguts de tots, justificaven per si sols la necessitat d'observar al peu de la lletra les precaucions abans indicades i que la Junta Local de Defensa Passiva s'esforça en recomanar en benefici de tots els ciutadans.

També cal tenir en compte, i això va adreçat als ciutadans que conduïxen cotxes, no deixar els vehicles formant aglomeracions, car deixant-los en la forma esmentada fa créixer el perill que, pels efectes d'explosió d'alguna bomba, se'n destrueixin una gran part.

Es procurarà per tant deixar en tot moment, i sobretot en casos d'alarma, tots els vehicles a intervals prudencials una dels altres, per tal d'evitar el major nombre de possibles destruccions.

LA RAMBLA
Fidel, en el seu article, es pregunta quin ha estat el resultat d'aquest any d'esforç de sacrifici i d'heroisme. I respon: "A la pèrdua de Mèlaga i el Nord, diu".

"Davant d'aquests dos noms, Mèlaga i el Nord, que són la part negra del nostre balanç, el deute, podem oposar-hi una partida de guanyos, força més ufana: Madrid esdevingué inexpugnable a les màquines de guerra més modernes; les derrotes italianes de Guadalajara i Pozo Blanco; l'envestida fulminant contra Brunete, roent encara i calent avui; la brillant operació militar de Belchite, finalment, l'assalt magnífic de la plaça forta, inexpugnable, segons recent declaració del Qüello, de Terol.

I més que les victòries per els mateixos, el que cal subratllar és el que aquestes victòries representen: la naixença d'un gran i potent i disciplinat exercit modern."

TREBALL
Fent esment de la conquesta de Terol, diu:

"Dins i fora d'Espanya ha produït una reacció molt favorable a la nostra causa el fet que hagin obtingut aquesta victòria, amb coratge i exactitud que revelen la pulcritudina i la perfecció del nostre exercit, precisament quan l'enemic feia temps que anunciava l'apropament d'una gran ofensiva; el fet que, no solament hem conquistat Terol, sinó que tots els contractes dels feixistes han estat rebutjats vigorosament i amb avantatge per a les nostres posicions."

LA HUMANITAT
Rovira i Virgili comenta el canvi de nom de l'Estat Lliure d'Irlanda, el qual saluda amb les naturals reserves, i diu:

"Saludem Eire. I en saludar-la, seguim la tradició del catalanisme, que sempre ha mirat amb interès i simpatia el moviment patriòtic irlandès. Els noms d'O'Connell i de Parnell han estat i són ací noms populars i respectats.

Un poble que lluita per la seva llibertat nacional, contra l'opressió que vol esclafar-lo o desnaturalitzar-lo, té la simpatia i el respecte dels catalans. I en l'edat contemporània Irlanda ha estat, durant molt de temps, l'exemple més famós de reivindicació nacional. El "nacionalisme", en el seu bon sentit, va començar a usar-se a Irlanda.

Però els catalans coneixedors de la història, del caràcter i de les tendències d'Irlanda, barrejaven a la simpatia per Irlanda una mica de recel. Sabien que, en el passat, els irlandesos van ésser sovint amics i aliats de l'Espanya unitària, absolutista i clerical. Sabien que, en diverses ocasions, forces irlandeses posades al servei del rei espanyol lluitaren contra els catalans. Sabien que la clerical catòlica irlandesa, molt semblant a l'espanyola, té una gran influència, una influència excessiva, damunt el poble irlandès. Sabien que l'actitud d'una part dels patriotes irlandesos durant la gran guerra del 1914-1918, va ésser lamentable. Sabien que els nacionalistes irlandesos, tot sentint apassionadament la causa d'Irlanda, no sentien la causa de les altres nacions que es trobaven en un cas semblant."

CAL PAGAR ELS ARBITRIS MUNICIPALS
Es fa públic, per a coneixement dels deutors per arbitris municipals pel concepte de veles, exercici del 1936, que han estat tramessos aquests rebuts a la Recaptació en període no voluntari, i que havent-se dictat la providència d'apremi per l'Alcaldia, la qual ha estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 30 del corrent, des d'aquesta data i fins al 10 de gener pròxim podran retirar llurs rebuts amb el 10 % d'apremi de les ofenes situades al carrer Ample, 22, pral. de nou a una i de quatre a sis. Després de transcorregut l'exercici termini serà elevat aquest recarreg a 20 %, i es prevé que es procedirà contra aquells que no els hagin abonats fins a la total realització de llurs descoberts, essent de compte d'ells les despeses que s'originin.

JUNTA LOCAL DE DEFENSA PASSIVA DE BARCELONA
Advertiment al públic

Com sigui que, no obstant haver-se donat el senyal d'alarma anunciant l'amenaça imminent de bombardeig, són nombrosos els ciutadans que amb manifesta imprudència segueixen estacionant-se pels carrers o surten als balcons i terrats, indiferents al perill al qual s'exposen, la Junta Local de Defensa Pass

El Govern de la República

L'OBRA I EL SILENCI

Una important nota del ministre de la Governació

Per primera vegada, d'ençà que el ministre de la Governació ocupa l'edifici destinat a Ministre, parli a primeres hores d'ahir a la tarda amb els periodistes, després d'haver rebut, entre altres, la visita del conseller de Cultura, senyor P. i Sunyer, i la del rector de la Universitat i conseller de Justícia de la Generalitat, senyor Bosch Gimpera.

El senyor Zugazogitia digué als informadors que al Ministre el que li rebia molt i que per aquest motiu no els rebia més sovint.

En una nota que s'està copiant perquè es publiqui als periòdics —acabà dient el ministre— ja veureu els motius d'aquesta tasca que es realitza tan calladament.

A continuació, el senyor Zugazogitia, acompanyat acompanyant dels periodistes.

La nota a la qual fou referència el ministre, diu així:

"A canvi de mi silenci que continuï mantenint en el meu càrrec, en tant que sobre mi la responsabilitat de este Ministeri, no estorbant unes paraules que, sobre explicar, permetin conèixer a la opinió pública, les preocupacions fonamentals de les persones que responem del Orden Público en sus veyes aspectos. Los adelantos que en esta materia se han conseguido con el resultado natural de los esfuerzos realizados, anónimamente, por un número bastante considerable de personas que, penetradas del valor de la influencia de la retaguardia en el frente, han puesto toda su emoción y todo su entusiasmo en corregir, mediante soluciones de carácter pacífico, la indisciplina social y aquella laxitud moral que tuvieron su origen en el rompimiento de la autoridad, determinado por la revolución de los militares.

Constitución injusticia desconocer que los progresos conseguidos tienen su antecedente en los trabajos de aquellos otras personas que, desde este mismo cargo, fueron adecuando el ambiente y recreando la autoridad del Estado hasta permitirnos a nosotros abordar el problema en su conjunto, obteniendo los resultados conocidos y sobre los que el juicio colectivo se ha pronunciado, más que con palabras, con acciones de confianza y seguridad. Ninguna de las actividades conducentes a esa labor cabía irse a contar a la Prensa. La enunciar, de proyectos y propósitos, único sistema de diálogo que los políticos acostumbraban a practicar con los periodistas, es en el gobernante, un error de bulto, ya que lo interesante no es dar a conocer una tarea presupuestada, sino una empresa satisfactoria conseguida."

Al Ministerio de la Gobernación está depositada d'antic l'Estat de la caixa dels trossos. Per a situar a ella s'ha governat moltes vegades a Espanya. Aquest sistema no podia ésser útil ni fegut en el nostre temps, i així, quan per a liquidar els fets de maig de Barcelona, el Govern actual disposa amb la seva confiança la seva autoritat en els homes que han de representar-los a Catalunya, reben, abans de posar-se en camí per a exercir la seva comanda, un repertori d'instruccions que caben en aquestes paraules: "El Govern no té ni vol tenir adversaris". I encara afegeix, perquè no hi hagi dubtes, que el seu sol adversari és el que està a l'altra banda de les nostres trinxeres amb les armes a la mà, per la qual cosa, a títol de Govern que s'esforça per escarçar la distància que ens separa de la victòria, reclama que voluntàriament o forçadament, totes les armes amagades a la retaguardia passen a disposició de les unitats combatents, entre les quals, per a orgull de la Corporació figura, amb moral altíssima i heròica exemplar, el Grup Uniformat del Cos de Sagueret, que havent iniciat la seva lluita a la Serra del Guadarrama, la feu culminar a Belchite i a la Cuesta de la Reina.

Ningú penetrat de sentit de la responsabilitat podrà discutir aquesta obra a la qual la publicitat li desbordava, i que sense cap resistència, venuda amb política més que amb violència, no hagués tingut repercussió a la Prensa. Buscant servir l'eficàcia, hem callat les notícies perquè entre tots els Ministeris, solament al de Governació li està terminantment prohibit tenir aparador al carrer. L'indole dels seus treballs reclama, abans que res, discreció.

Discreció absoluta quan es tracta de la seva tasca fonamental, de coèixer i perseguir les vinculacions que l'adversari hagi pogut establir en la nostra retaguardia. El que s'ha fet en aquest sentit no admet referències. Una sola cosa s'ha fet: treballar. Eliminació d'aquest treball a part familiar, a novel·la i a centrat-la en una responsabilitat que abans d'ara no tenia. Per a això es començà a planejar i a crear una organització que autoritzés l'Estat a creure que li serà possible disposar d'un òrgan de defensa contra la penetració de l'agent estranger dedicat a labors d'espionatge i a sabotatge. No podia néixer perfecta una organització d'aquesta mena: però si amb l'aspiració apassionada a la perfecció. El treball s'ha anat donant i avui, al cap d'uns quants mesos el volum dels seus serveis, modestos els uns, considerables els altres, l'organització esmentada pot vanar-se de la seva utilitat.

El coeficient d'errors que sens dubte poden reprochar-se-li va en descens, i per descomptat, descendirà més encara. En això hi posen tots la nostra passió i aquesta és la garantia del triomf. Però cal declarar que la guerra la florirà invenciblement i l'inesperat, i per això no és estrany que persones a cobert de tota sospita apareguin als ulls de la policia tacades amb una passió delictiva o en secretades rojacions amb l'adversari. En aquest ordre de coses, les sorpreses han estat diverses. I una sorpresa no és pas un error pollicar. Acomença ésser, així, el descobriment invenciblement. No es desconfia: anirem venent l'error, de la mateixa manera que anem venent la desorganització que la guerra va introduir en tots els òrgans de l'Estat i d'una manera particular i preferent en els serveis de policia i seguretat.

No cal prendre la cosa amb premissa.

L'any literari i artístic

Una guerra i una revolució són més propies per a la revelació de caràcters que no pas de talent literari i artístic. Per això, contra el que alguns il·lusionats esperaven, aquesta gran sotragada que ha pogut treure a la superfície tanta homes d'acció i a portar a la política i a les organitzacions bèl·liques i econòmiques tanta homes nous, no ha produït cap revolució important en el camp literari i artístic. No ha produït a penes cap renovació. I això no pot sorprendre massa si pensem que la literatura i l'art necessiten una certa tranquil·litat d'esperar per produir-se. Es potser per això que no hem tingut encara ni el nostre pinxar, ni el nostre poeta, ni el nostre novel·lista de la guerra. L'artista, tal com sembla que hagin preceptat, és essencialment, aïllat per la Generalitat i fins per l'Ajuntament de Barcelona, d'assegurar la continuïtat de la vida espiritual de Catalunya.

Naturalment que, així i tot, la guerra no ha deixat de tenir el seu reflex en la pintura, en el llibre i en les arts plàstiques en general. El primer que cal esmentar són les exposicions constants del Comissariat de Propaganda de la Generalitat, algunes de les quals constitueixen una eficaç propaganda; la seva col·lecció de llibres i fascicles, especialment la sèrie "Antecedents i documents", que porta títols: "Monografies com el Goya", de Ramon Xirguera, i l'excel·lent "Resumen de la literatura catalana moderna" de Tassí i Març, primer d'una nova sèrie d'"Aspectes de l'activitat catalana", del qual en alguns moments acaba de sortir un volum de Leonardo. No cal tampoc negligir alguns bons títols de propaganda i reportatges de guerra editats pel mateix Comissariat.

Les exposicions de pintura, patrocinades per les sindicals, no han tingut tot el ressò periodístic que mereixien. Un resum i una idea de totes elles el podrà donar la magnífica i, sobretot, nodrida Exposició de Primavera. Enllestida oficial i artística, s'aplegaven per tal d'évitar que aquestes magnífiques obres no fos interromput. Els nostres millors pintors i escultors hi eren representats. El poble veure així reproduïts les mateixes tendències de l'any anterior, amb l'escrit d'algunes teies i escultures més revolucionàries que per llur essència o per llur tècnica, per llurs temes flamencs. En algunes, l'anèdota flamament ofegava els dots de l'artista. Però en totes, ultra el vigor, no mancava la sinceritat.

De les altres exposicions, encara que no pugui comptar-se dintre la producció actual, mereix destacar la "Obres salvades per la C. N. T. Un document", és clar, no és una trisa. Així podem veure al costat d'obres de gran valor, les esgratinyades de les quals mostraven clarament que es tractava d'un salvament, el costat de grans obres d'artista, de retrats de família, d'assumptes religiosos, del segle XIX, que no tenien de gran sinó el seu format.

La guerra i la revolució, al no han tingut el nostre poeta, han tingut alguns versificadors apassionats, com Prous i Vila. Un reflex indirecte de la guerra el trobem també en el llibre que acaba de publicar Jimeno Navarro: "El dolor de la guerra", en el qual la visió d'aquelles moments comença d'insinuar les seves primeres metamorfosis artístiques.

En prosa pròpiament ni la guerra ni la revolució no han inspirat cap llibre important, al no són els discursos pamfletaris de Pous i Pagès. No ha mancat, és clar, algun llibre de reportatges, com el de Lluís Capdevila, que reflecteix els primers episodis de la companyia Macià-Companys.

Un llibre que al no reflecteix aquestes moments n'és digne per la densitat, pel reflex i la gravetat que traspués és "La corda gru", de Carles P. i Sunyer.

Entre els llibres al marge de la guerra que no n'han rebut la inspiració, més segurament, per inhibició dels autors per haver estat escrits o pensats abans d'aquest període, cal assenyalat en primer lloc els guanyadors dels premis literaris de l'any passat i editats enguany per la Generalitat: el "Jacint Verdaguer" d'Edicions; "El casament de Xela", de Benguerel, i l'epigrama "Bastarà", de Joan Oliver. Un altre llibre remissiu que, que restarà, segurament, signat guanyador, és el recull de poemes —revelació d'una de les sensibilitats femenines més fines de Catalunya— de Caterina Arderiu.

Hom ha parlat la força des d'aquestes columnes de la qüestió dels poemes inhibits voluntàriament de la guerra. Entre aquests val la pena de recordar, especialment el de Manuel Creu, de Teixidor, i de Josep Jancet i Oliver.

Algunes col·leccions literàries han sofert un col·lapse prolongat per la manca de paper. Tal l'editorial Proa, que no ha publicat res més després de l'editorial de Zola. En canvi, l'editorial de Quadença de "La Roca dels Vents", que dirigix Josep Jancet Oliver, ha pogut mantenir-se contra totes les vents. Ha publicat obres d'autors catalans actuals, com la difícil producció de "Nausica", de S. Juan Arbo; les delictes "Estampes de París", de M. Teresa Vernet, i traduccions ben importants d'autors com Gide, Katherine Mansfield i Super-vielle.

La política durant l'any 1937

(Ve de la primera pàgina)

El dia 15 de maig era provocada una crisi total del Govern de la República, que es resol·lia dos dies després amb la formació d'un Ministeri de Front Popular, amb tres ministres socialistes, els senyors Negrín, President del Consell i ministre de Finances; Economis; Prieto, de Dretes; i Zúñiga, de Governació; dos ministres comunistes, els senyors Uribe, d'Agricultura, i Hernández, d'Instrucció Pública i Sanitat; un representant de l'Església Republicana de Catalunya, el senyor Aguiar, a Treball i Assistència Social; un nacionalista basc, el senyor Irujo, a Justícia, i dos republicans, el senyor Gil-Rold, d'Injustícia Republicana, i Oñer de los Rios, d'Unió Republicana, a Estat i Obres Públiques, respectivament.

La situació política es posava, doncs, una altra vegada, sota el signe del Front Popular.

A Catalunya, la constitució del nou Govern de la República havia d'influir per força en la política. El Consell restringit de la Generalitat, només amb quatre consellers, creava una insularitat perillosa, contra la qual calia reaccionar per a posar en el lloc que calia el prestigi i l'eficàcia de l'organisme cabdal de l'autonomia. Tot el mes de juny fou marcat per les declaracions dels partits i organitzacions catalanes, davant aquest canvi obligat de Govern. El dia 13, l'Assemblea d'Òmnium Català Republicà, celebrada enmig d'un entusiasme delirant, peyorava la vitalitat del partit, marcava l'orientació a seguir. Coincidia aquesta reunió amb la del Consell Executiu de l'Església, i les conclusions de les dues forces polítiques marcaven una voluntat comú de retornar a la Generalitat la seva força i el seu prestigi.

El President Companys, que sempre ha estat interpret de la voluntat popular, obrí la crisi tan esperada el dia 25 de juny. El dia 28, després d'extenses consultes polítiques, es constituí un Consell amb la mateixa base que els altres, entrant-hi per la C. N. T. els senyors García Oliver, Esclat i Alfonso. Però el fet d'haver-hi també a la nova formació governamental un catalanista republicà independent, el doctor Pere Bosch Gimpera, com a conseller sense cartera, decidí els elements de la C. N. T. a retirar-se i a tornar a la política.

El President Companys, una hora després de la negativa confederal, pronunciava per ràdio la seva històrica allocució i exclamava: "Prou, catalans! El Govern de la Generalitat és de Front Popular i està constituït així: President, Lluís Companys; Governació i Assistència Social, Antoni M. Sbert (E. R. C.); Finances, Josep Terradellas (E. R. C.); Cultura, Carles P. i Sunyer (E. R. C.); Treball i Obres Públiques, Rafael Vidiella (P. S. U.); Economia, Joan Comorera (P. S. U.); Provisions, Miquel Serra Pàmies (P. S. U.); Justícia, Pere Bosch Gimpera (Acció Catalana); i Agricultura, Josep Calvet (U. Rabassaires)".

Govern que encara avui reglax els destins de Catalunya i que ha sol·licitat i obtingut diverses vegades el contacte i l'adhesió del Parlament. El dia 18 d'agost, aquest es reuní i aprovà la prorroga de la seva vida legal davant la impossibilitat de celebrar eleccions fins acabar la guerra. En la mateixa sessió era ratificada la con-

Terol en la nostra història

Fou un rei català, Alfons I, el fundador d'aquesta ciutat, de Terol que reclama, avui l'atenció del món. En un moviment de reconquesta, en què destaca la presa de Casp i l'avancament per les riberes del Guadalquivir i el Calanço, en molts pobles reconquistats foren poblats per gent de parla catalana, les hostes catalano-aragoneses van entrar per les conques altes de l'Alfambra i el Guadalquivir. Aleshores fou fundada la ciutat de Terol, any 1171.

Terol va constituir per a la lluita contra els sarraïns allò que els rebels haurien volgut que constituís per a la lluita contra la República: un baluard epígraf de possibles escomeses i, sobretot, un punt de partida per a l'ofensiva contra el reialme de València. D'allí degué partir la primera empresa reconqueridora dins aquell reialme: la de Pere el Catòlic, la qual havia de donar per resultat la presa d'Alcalá, Castella i Sèstia (1210). De Terol volia també el rei Jaume el Conqueridor que partís una de les seves primeres empreses contra els sarraïns, aquella que va aparèllar l'any 1226, quan no tenia sinó 18 anys —empresa que li calgué abandonar per la defeció dels barons aragonesos, però a la qual els habitants de Terol havien prestat una col·laboració eficaç. El "Libre dels Fets" esmenta, precisament, a propòsit d'aquesta expedició, el nom d'un terolès: Faguald Monyo, qui —diu el llibre— molt privat del nostre pare, era dels millors homes de vila que nos haguéssim en nostra terra en aquell temps.

Cal fer observar que aleshores, i encara en temps posteriors, Terol no era considerat com a part integrant d'Aragó: "Els nostres de Terol i entrants en Aragó", diu la crònica una mica més avall. I encara en temps de Pere el Gran, llavors de la contesa del rei amb els aragonesos a causa de la inobservança del Fur d'Aragó en certs territoris i de la introducció de jutges d'altres llengües i nacions (catalans i sicilians) als aragonesos, en assenyalant els territoris que consideraven com de llur incumbència, havien d'especificar: Aragó, València, Ribagorça i Terol.

En les lluites d'un altre rei català, Pere el Cerimoniós, amb els unionistes aragonesos, Terol juga també un paper important. En un moment donat, una de les poques ciutats i viles d'Aragó que li resten fidels, al mateix costat, començà cap a on s'havia decantat Catalunya. I, dins el mateix regnat, en les guerres amb Castella, Terol torna a servir de clau per a la conquesta de la regió de València. El rei castellà Pere el Gran, trencant la pau de Deca amb tots els agreujaments de la més refinada deslleialtat, en una ofensiva fulminant, que sens dubte seria un ideal a aconseguir per als generals feixistes, amb mètodes d'inòcua ferocitat, s'empara de Calatayud, Magalón, Borja i Tarazona. Avança fins a Terol. També se n'apodera. I des de Terol, en saber que els catalans acuden a salvar Aragó, es deixa caure damunt del regne de València i arriba al litoral, a Murvèder (Sagunt), i avança fins a les portes de València. Havent aconseguit Pere el Cerimoniós, el castellà no gosa acceptar batalla, sinó negociacions de pau. En aquestes negociacions el nom de Terol torna a sonar: s'estipula el matrimoni de l'infant Joan, primogènit del rei català, amb la filla gran de Pere el Cruel, el qual tornava com a dot de la seva filla, Murvèder, Segorbe, Terol i altres places que es trobaven en el seu poder. Finalment, l'ofensiva de Bertrán Dugescllin i les seves companyies Blanques, obligant el Cruel a una ràpida fugida, va restituir Terol i tots els altres territoris, batallats ufanament pels castellans amb el nom de Castella la Nova, a Pere el Cerimoniós.

Les lluites de bandositats que dividien Aragó i que tan agudament havien d'influir en el pleit successor a la mort del rei Martí, apassagades un cert temps a Terol, en vides d'època moderna, per la intervenció d'un lloctinent català, Arnau d'Enll, home ferm i justicier, van rebrotar ben aviat. Terol aquesta vegada va posar-se enfront de Catalunya i el pretendent català, enfront del comte d'Urgell: al revés d'Oca, que n'era partidària. Més, encara: Terol estava destinada a ésser una de les presons de Jaume el Dissortat, quan Alfons el Magnànim, no considerant-lo prou segur en les seves presons castellanes, va fer-lo emmenar als palaços catalano-aragonesos. Terol fou, en el seu periplegatge de captivitat, la penúltima etapa d'una certa llargària. La darrera fou Xàtiva.

Després d'aquest esdeveniment que podria ésser simbòlic, el nom de Terol si fa no fa s'esborra per a la nostra història. Però ara hi ha tornat a aparèixer poderosament, en una hora tan transcendental, amb una resonància tan imperiosa, que han restat sobrament compensats els segles de silenci i d'allunyament en què Catalunya ha viscut respecte a la ciutat ombatuda.

Ferran SOLDEVILA

El Socors Popular Francès ha fet una important tramesa de robes, queviures i agüines

Quinze camions, transportant 140 tones en conjunt, arribaren abir a la Península.

El poble francès acaba de donar una mostra més de la seva profunda solidaritat amb l'Espanya Republicana i amb la causa de la llibertat: el Socors Popular de França ha fet una nova tramesa de 140 tones de robes, queviures, cigarrets i tabac, farina, sabó, sucre, llet condensada, patates, joguines i llaminadures. Catorze camions portaren fins a Figueras, on foren descarregats, aquest important carregament, que evidencia més eloqüentment que qualsevol altra consideració l'enorme magnitud que ha adquirit al país germà el moviment d'ajut i el sentiment de solidaritat antifeixista.

Els catorze camions descarregaren a Figueras les mercaderies que portaven, les quals des d'allí han estat consignades a tres destinataris: Govern de la República, Ministeri d'Instrucció Pública i Socors Roig d'Espanya.

Acompanyant el carregament —forma pràctica i positiva de la solidaritat del poble francès— ha arribat el camarada Roger Pradines, delegat del Comitè Central del Socors Popular francès i responsable del comitè.

EL CONTINGUT DELS CAMIONS

El camarada Pradines, que fa una vintena de dies aproximadament va venir a Espanya, acompanyant un altre comitè de mercaderies trameses per l'esmentada organització d'ajut, ens diu que està profundament satisfet que la tramesa del poble francès coincideixi amb el gloriós triomf de Terol. Després, en ésser preguntat en què consistia el contingut dels catorze camions, ens diu:

—Porto un total de 140 tones de mercaderies diverses, les quals, d'acord amb la nostra organització, seran distribuïdes en la forma següent:

Per al Govern espanyol, 30 tones de sucre, 30 de patates i 20 de farina de blat.

Per al Ministeri d'Instrucció Pública, 1.500 quilos de caramels, bombons, besautes i altres llaminadures, així com 1.500 quilos de joguines, per tal que siguin repartides entre els infants que té al seu càrrec. Per a la mateixa dependència hi ha dues tones de llet condensada i dues tones de sabó.

Finalment, per al Socors Roig d'Espanya, cigarrets, tabac, roba d'abric i altres productes, amb un total de més de 13 tones.

efectuats diàriament dos repartiments de correspondència a la ciutat i un els dies festius.

Finalment digué que es fan gestions per tal d'assolir l'intercanvi de premsa a València, i en aquest cas els camions de premsa que surten de la nostra ciutat farien l'intercanvi amb els de Madrid a la capital valenciana, se veu que extraordinàriament important i que es realitzaria amb gran rapidesa.

Un episodi de la conquesta

La Muela de Terol

Després que les línies faccioses foren trencades, més enllà de la línia de trinxeres conquistada no se sabia ja exactament on es trobava l'enemic. La curiositat de veure les coses de prop, d'entrar en contacte, el primer, amb els pagesos alibairats del feixisme, de conèixer també, per què no confessar-ho, situacions imprevisibles, n'havien impulsat a seguir una patrulla en la seva exploració al llarg del riu Turia.

Fou així que em vaig trobar de sobte que baixava de l'alta muntanya, i que havia rebut ordre d'atacar La Muela. El comandant em permeté que l'acompanyés. Seguit de les mules que portaven el proviment, d'un equip de telefonistes establiment la comunicació amb el cap de la brigada a mesura que s'anava eleuant l'avang, el batalló marxava en direcció a Terol.

Davant nostre, el planell de La Muela mostrava els seus pics impressionants i que semblaven inacessibles.

Amh la patrulla general, la patrulla enviada per endavant aconseguí establir-se als límits de la primera algaria sense que l'enemic les esment de la seva presència.

Aleshores el comandant decidí precipitar els esdeveniments. Féd avançar el batalló com més ràpidament podia fer-ho, deixant de banda el contacte telefònic amb la retaguardia, el proviment i fins i tot la companyia de metralladores, puix que les mules no podien seguir els senders tortuosos que la tropa deixava per tal de poder pujar més ràpidament.

Era al migdia. Terol estava a la vista, a vuit quilòmetres. Sobre el planell es podien distingir els homes que corrien cap a nosaltres. Estaven abillats com nosaltres i empenyaven, quan estaven situats a tret de fusell, la mateixa tècnica que nosaltres per avançar. Podien ésser amics... D'altres tropes convergíen cap a Terol, algunes que havien pogut passar el seu objectiu...

Però aquells homes cara a cara i arrosegant-se per terra obríren foc vers nosaltres.

Dubitant encara, el comandant dret damunt un munt de pedres saludà la tropa amb el puny aixecat. Va ésser agafat per una ràfega de fusell-metralladora.

El volgué demostrar-los que no totes les bales maten... I restà dret, en la seva posició, voltat pel xiflet de les bales que el cercaven. El foc doblà la seva intensitat durant un moment; després anà disminuint. El comandant tingué una inspiració:

—Aquell que tingui coratge, que faci el mateix!

Els homes, dempeus, es miraren, el

EL FESTIVAL DE "L'ESQUELLA"

Per si ha estat enlluernat el programa del gran festival que, com a colòf de l'Exposició del Fred, ha organitzat "L'Esquilla de la Torratxa" per a completar el ja recollit per tal de proporcionar robes d'abric als nostres soldats que lluiten al front sota temperatures de les quals són pallid tant les que gaudim a la retaguardia aquesta dies.

Com ja hem vist, hi prendran part, ultra els actors de la companyia de Josep Santpere per a portar a terme la representació dels quatre "Esquellots", diversos artistes de varietat. No cal pas, però, que ara ens entremetiguem gaire més a fer variacions sobre el mateix tema, ja que el festival tindrà lloc demà, diumenge, al Barcelona, a dos quarts d'oure. Amb el programa n'hi haurà ben bé prou per a fer-se'n càrrec.

Heu-vos el ací:

Francesc Pujols, l'eminent escriptor, farà la presentació de l'espectacle.

Josep Santpere, primer actor i director, presentarà amb la seva companyia els quatre "Esquellots Representants" de Guerra i Retaguardia, titulats:

"Aqui, Ràdio Sevilla."

"Quatre nits."

"A can Salicrú."

"Joan de la Manta."

Antoni Palacià, el popular actor còmic, farà d'èpique i comentarista en aquest festival.

El quartet vocal "Barcelona" interpretarà el més escollit del seu programa. Aquesta tarda, a les tres, l'Il·lustrat Periodista Pauli Massip donarà una conferència des de Ràdio Associació de Catalunya, sobre aquest festival.

Tots els ingressos d'aquest festival seran, com els de l'Exposició, benefici dels heroics soldats de la República.

S. R. I. Ajuden les víctimes del feixisme

DECLARACIONS D'ANDRÉ MARTY

El passat i l'esdevenidor de la guerra

Madrid, 31. — André Marty ha tingut una extensa conversa amb un periodista, durant la qual ha recordat quina era la situació guerrera de la República el mes de desembre del 1938.

Marty ha dit que pocs romanesos siguin temps a Madrid, per dos motius: el primer, per donar proves efectives al poble espanyol de l'ajut dels obrers i del poble antifascista de França, un ajut pràctic i no oratori; es parla massa i són fets i no paraules, el que calen en tot moment; el segon motiu de la permanència a Espanya és el viscar fermentant dels soldats internacionals que combatien en aquestes línies, molts dels quals estan completament isolats a causa de l'idioma: aquests homes necessiten un ajut moral, cal parlar-los, i home mai no s'ha de sentir sol.

André Marty sintetiza en aquestes paraules la situació actual: a aquella hora cabia anterior ha succeït una perfecta i manifestada reorganització dels seus serveis. Cal visitar, per exemple, les fàbriques: quin esforç tan meravellós i tan ben orientat! Quina tasca tan eficaç! L'Exèrcit actual és pot equipar amb qualsevol altre: disciplina, equipament, entusiasme, amb gent i capacitat provada.

Jo crec que aquesta és l'obra de l'esperit d'unitat antifascista. Comparat amb l'estat d'un any enrera, el canvi és total i formidable. Un esforç i un pas gegantí.

Sens dubte, s'apropen molts dubtes, perquè Franco ha rebut molt d'ajut d'Alemanya i Itàlia. Ara que... les lluites tindran un desenvolupament diferent a les anteriors. Amb el vostre exercit actual i la perfecta organització de serveis imposada per un Estat Major intel·ligent, el final de la guerra no admet dubte: victòria republicana. Qui no ho veu així és que és cec o que no ho vol veure.

El vostre instrument de guerra avui és fort, però encara ho ha d'ésser més. Lluites dures en un futur proper. Si ho seran, però en elles assolirem la victòria. Pel que fa a l'aspecte internacional, André Marty ha dit: tota la qüestió anglesa és basada en el que faran les Trade Unions i el laborista. De la política conservadora no se'n pot esperar res sinó després de la pressió iniciada per Mr. Attlee, però no una pressió solament parlamentària: a la vegada la faran els treballadors: els qui pensin que la gran majoria anglesa és capitalista, s'equivoquen. Aquesta gran majoria avui és treballadora.

André Marty acaba dient que el que ja no fan falta són els viatges. Massa viatges. Aquest turisme, turisme del front, ha d'acabar. Es parla molt, es discuteix amb excés i es fa poc.

MADRID

Un cop de mà faciós que costa car

Front del Centre, 31. — A tots els sectors d'aquest front hi ha hagut tranquil·litat. Els facciosos només han atacat per un subsector del front de El Pardo. Han intentat donar un cop de mà amb l'objecte d'apoderar-se d'algunes de les nostres posicions. Els nostres soldats han deixat acostar-se l'enemic a escassa distància i han disparat ràpidament amb fusells i metralladores, amb la qual cosa han evitat que els dissenys dels facciosos es realitzessin. Al contrari, han hagut de deixar al camp nombrosos cadàvers.

EL CAP D'ANY DEL COMBATENT

Madrid, 31. — El Comitè Executiu Municipal de Unió Republicana, en la seva darrera sessió, acordà contribuir amb cinc-centes pessetes a cada una de les subscripcions iniciades pel Consell Municipal de Madrid per tal d'obsequiar l'Exèrcit Popular, i contribuir també a les subscripcions a favor dels evacuats asturians i d'altres obertes a favor de refugiats a diverses províncies procedents de la capital de la República.

L'AJUNTAMENT DE MADRID

Madrid, 31. — Avui ha celebrat sessió ordinària el Consell Municipal de Madrid, sota la presidència de Rafael Heneche.

Ha estat aprovat l'extens ordre del dia.

També s'ha aprovat una moció de l'alcalde, presentant, com a consell, el nomenament de director de la Banda Municipal a favor de qui venia exercint el dit càrrec amb caràcter interí.

També s'ha aprovat la pròrroga del pressupost ordinari de l'Ajuntament del 26 per al 1938.

UN HOMENATGE A LA U. E. S. S.

Madrid, 31. — Organitzat per l'Agrupació Professional de Periodistes, se celebrà un homenatge a la Unió Soviètica demà, diumenge, a les onze del matí, al saló Barceló.

Amb aquest motiu Ossorio i Tall, director de "Política", donarà una conferència sobre la seva visita a la U. E. S. S., efectuada en ocasió del vègim aniversari de la construcció socialista.

VALÈNCIA

Ha nevat; feia molts anys que no havia fet tant fred

València, 31. — Durant el matí i primeres hores de la tarda hi ha de neu no han arribat al nevada a València, per bé que els borrallons no han arribat a qualificar als carrers perquè van acompanyats de pluja.

Fa molt de temps que a València no s'havien registrat temperatures tan baixes com les que es venen sofrint des de fa alguns dies.

LA SUBSCRIPCIÓ NACIONAL PRO CAMpanyA D'HIVERN

2.335.140.75 PESSETES

València, 31. — La subscripció nacional pro campanya d'hivern puja la suma de 2.335.140.75 pessetes. Entre els donatius d'importància figuren els següents: Aiguës Potables i Millores de València, 15.000; Regiment d'Infanteria núm. 9, 6.378.65; Sindicat Sidero-metal·lúrgic d'Algier, 2.060.15; Comissió provincial d'Albacete, 25.000; de Madrid, 9.000; de Castelló, 6.610; de València, 7.285.20.

SENTÈNCIES ADOPLTRES

València, 31. — Aquest matí, a les set, s'ha completat la sentència imposada pel Tribunal d'Espionatge a Tomàs Sigan i al caporal d'aviació Joan Esteles Peralta.

Política romanesa

(Ve de la primera pàgina)

EL MINISTRE D'A. E. TELEGRÀFIA A STOIAIDINOVITX I AQUEST LI CONTESTA

Belgrad, 31. — El ministre de Negocis Estrangers romanès ha telegrafiat al ministre president iugoslau salutant-lo cordialment amb ocasió d'haver-se en-carregat del ministeri. Stojadinovix ha contestat amb iguals efusius termes. Els textos no s'han publicat. — Fabra.

EL MINISTRE D'AFERS ESTRANGERS DE ROMANIA TRAMET UN TELEGRAMA AL CONTE CIANO

Roma, 31. — El ministre d'Afers Estrangers, conte Ciano, ha rebut del seu col·lega romanès, senyor Misesco, un telegrama en el qual s'expressa la satisfacció del ministre romanès, de poder col·laborar en el manteniment de la pau i en la consolidació i ampliació de les relacions romano-italianes. — Fabra.

SON RETIRATS ALS JUEUS ELS PASSIS DELS TRAMVIES PER ORDRE MINISTERIAL

Bucarest, 31. — El ministre de Comunicacions ha retirat avui als periodistes jueus els passis dels tramvies que se'ls concedien regularment. — Fabra.

EL C. E. DEL CONGRES MUNDIAL JUEU PROTESTA DE LES REPRESENTACIONS DEL GOVERN ROMANES

Ginebra, 31. — El Comitè Executiu del Congrés Jueu Mundial ha dirigit als Governos angles i francès un telegrama en el qual protesta per la supressió o limitació dels drets cívics dels jueus de Romania. El telegrama fa remarcar que les iniciatives d'aquesta mena, si arribessin a ésser posades en vigor, constituïrien una infracció del tractat de les minories, de 9 de desembre de 1919, posat sota la garantia de la Societat de les Nacions. — Fabra.

EN UN DISCURS EL PRESIDENT GOGA PRESENTA EL PROGRAMA DE GOVERN

Bucarest, 31. — El president del Consell, senyor Octaviu Goga, ha pronunciat aquesta nit un discurs per ràdio, en el qual anuncia els punts principals del programa que es proposa portar a la pràctica el seu Govern. El senyor Goga ha afirmat que la característica del seu Govern és l'antifascisme i l'anticapitalisme, orientat envers les necessitats del camperol.

En síntesi, el President del Consell ha dit:

— L'actual Parlament no ofereix una base adequada de treball per al Govern, per la qual cosa serà dissolt. Immediatament s'implantaràn nombroses mesures beneficioses per als camperols. Es reduirà la desproporció existent entre els productes industrials i els agrícoles. S'obligarà als carterats i trusts a abaratir els productes de primera necessitat, especialment per als camperols, tals com la sal, el petroli, el sucre i el tabac. Es reduiran les tarifes ferroviàries per als viatgers de tercera classe, i s'emprindrà, principalment la realització d'una xarxa de carreteres i camins.

El programa del nou Govern tendeix a afavorir l'element purament romanès, sense oporir, no obstant, les minories ètniques, que representen el 25 per 100 de la població total de Romania. Per consegüent, es procedirà a la romanització de totes les societats i empreses que treballen per compte de l'Estat i de les que, treient benefici de l'Estat, ocupen principalment personal estranger. En les empreses estrangeres es nomenaran comissions o delegats del Govern per a controlar l'aplicació de la llei sobre protecció a la mà d'obra nacional.

En els municipis rurals es retirará als jueus que les poseïen, les llicències per a vendre productes monopolitzats per l'Estat, tals com l'alcohol, el tabac, etc.

— "Seran revisades les actes de naturalització dels israelites, arribats a cents de milers al nostre país després de la guerra."

— "Finalment, el Govern respectarà les aliances i amistats existents amb els Governos estrangers." — Fabra.

Mr. Eden de vacances

(Ve de la primera pàgina)

sigant abandonaria dintre de poc el seu càrrec de sots-secretari permanent del Foreign Office, per ocupar el lloc d'ambaixador en una capital estrangera. — Fabra.

ES CONFIRMA QUE MR. EDEN PRENDRA UNES VACANCES

Londres, 31. — De font oficial es confirma que els principals de la setmana que ve el senyor Eden sortirà cap al sud de França, per passar-hi unes vacances de quinze dies. — Fabra.

SIR ROBERT VANSITTART HA ESTAT NOMENAT CONSELLER DIPLOMÀTIC, CARRER QUE FINS ARA NO EXISTIA

Londres, 31. — D'acord amb el primer ministre, el senyor Eden ha decidit nomenar sir Robert Vansittart per al càrrec de principal conseller diplomàtic. El Govern ha considerat que la multiplicació de problemes que presenta la situació internacional exigeix una coordinació de totes les activitats diplomàtiques, especialment de les dels representants del Govern en negociacions i conversacions internacionals.

El senyor Vansittart, que exercia fins ara el càrrec de secretari permanent del Foreign, serà substituït en aquest lloc per sir Alexander Cadogan.

La creació d'aquest nou càrrec i la designació del senyor Vansittart per a primer titular d'aquest, ha despertat gran interès entre l'element diplomàtic, on s'interpreta com un índex de la creixent atenció que el Govern concedeix als assumptes internacionals. En pos de relleu que el senyor Vansittart és fervent partidari de la col·laboració anglo-francesa. — Fabra.

LIBRES DE GUERRA

"Des de les trinxeres"

La presa de Terol per l'Exèrcit de la República ha motivat arreu de l'Espanya lleial ecenes d'entusiasme desbordant. Però segurament enlloc no s'ha celebrat amb l'alegria íntima que ho han fet els soldats dels fronts d'Aragó.

Pocs dies abans de l'assumpte oficial de la presa de la ciutat aragonesa ja circulava entre nosaltres el rumor de l'entrada dels nostres companys a Terol. Encara que ens faltava una confirmació de la notícia tots donàvem per descomptada la victòria. El fet que Terol fos objectiu del front de llevant impossibilitava la nostra Comandantia de prendre part en les operacions amb gran contentament de tots nosaltres.

Però s'hagi o no s'hagi pres part en l'ofensiva que ha determinat la reconquesta de Terol, tots els soldats de l'Exèrcit Popular hem sentit com a nostra la victòria. És una victòria de l'Espanya lleial i, naturalment, els combatents som sempre els que primer en toquem els efectes.

L'Exèrcit Popular, amb la presa de Terol, ha ofert un magnífic present de cap d'any als antifascistes. Sense efectismes ni promences ha aconseguit quan ho ha ordenat el comandament i ha aconseguit el seu objectiu. I a aquest respecte es oportú de recordar que els facciosos des de feia un cert temps ens amenaçaven amb una ofensiva pel sector de Terol que tallés les comunicacions entre Catalunya i València, per poder així assassinar-les com ha estat assassinat el Nord. Quina sorpresa es deuen haver emportat aquells que tant felices es creïen, amb la ferma convicció que ens havien espatallat, en presència com en una matança freda els nostres soldats, a les ordres del comandament, abandonaven les trinxeres i amb la punta de la baioneta feren retrocedir els facciosos de les seves posicions!

Ha estat curiós de presenciar — i molt més nutritiu de prendre-hi part — la preparació dels àpats. Les diverses colles han nomenat els seus respectius furriers, que després, de breus viatges han proveït abundantment de carn i de peix col·lectivament. Les ampelles de companyia i l'hor han circulat també amb abundància però marquem que han estat usades amb discreció. En resum, la presa de Terol no és sinó un preludi de majors victòries.

De tots aquests banquets en petit, són els més remarcables els que han celebrat les colles del Club dels Sileps i la de la Penya Pu-Puts. Són les dues agrupacions humorístiques que tenen més èxit; la primera, que és indiscutiblement la més popular i de millor gust, representa la quínta-essència de la voluntat de treball, de sacrifici, de bon humor i de sibilantisme, tot aplegat. D'ací ve el seu nom, una mica estrafolari: té una junta degudament organitzada i un diari mural del mes i el humor, que és la delícia dels combatents i l'enveja de tots els diaris murals seriosos. Està formada gairebé exclusivament per la brigada del vidre, de la qual ja hem parlat en una altra crònica, anomenada així per usar ulleres tots els seus components.

La Penya Pu-Puts és una imitació més vulgar, que mai no assolirà la popularitat perquè tots els seus components "cantan". I tots els que ja han estat al front ja coneixen el significat d'aquesta paraula, usada per significar tot allò cridaner. Per tot això l'única que ha popularitzat arreu és la frase: "Cantes com una pu-put".

Ambdues agrupacions han celebrat la presa de Terol d'una manera magnífica i essencialment militar, pesant damunt d'elles una ordre de marxa cap a un altre sector, que afectava bona part dels seus membres, i estant efectuats els altres els serveis de guàrdia i retén, que els impossibilitava d'abstenir-se de la caserna. Tot això donà lloc a una sèrie de petites i divertides incidències que tots recordarem amb afecte de la nostra vida de campanya.

Síntesis i Pu-Puts, treball, bon humor, alegria, punts del demà victoriosos. Endavant!

Guitx BOSCH

Alcanís, 25-XII-37.

El Cap d'Any a les Cancelleries europees

El President de la República Francesa dona la tradicional recepció, en la qual pronuncia un brillant parlament

París, 31. — Amb motiu de l'any nou, el president de la República, acompanyat del president del Consell i d'altres nombroses personalitats, ha rebut aquest matí els membres dels cos diplomàtics i s'han pronunciat els discursos de rigor en aquesta cerimònia tradicional. — Fabra.

DISCURS DE MONSENYOR VALERI, NUNCI APOSTOLIC

París, 31. — En la recepció de cap d'any donada pel President Lebrun al cos diplomàtic, el degà, monsenyor Valeri, nunci apostol·lic, ha pronunciat un discurs, al qual ha contestat el senyor Lebrun.

El president de la República ha agradat als representants diplomàtics la seguretat que li havien expressat totes que llurs finalitats van encaminades al manteniment d'una pau duradora. — Fabra.

EL SECRETARI GENERAL DE LA SOCIETAT D' ELES NACIONS RADIA UN MISSATGE DE CAP D'ANY

Ginebra, 31. — El secretari general de la Societat de Nacions, senyor Avenol, ha pronunciat per ràdio un missatge de cap d'any, en el qual, en substància, ha declarat:

— "Sovine s'ha dit que el sistema que representa la Societat de les Nacions ha perdut la seva popularitat i prestigi; s'exagera sobre la importància d'aquesta pèrdua, puix que la gran majoria dels països del món continuen essent membres de la Societat de les Nacions."

La Societat de les Nacions ha demostrat que pot respondre a les necessitats actuals. La Societat de les Nacions és un organisme viu i, per tant, susceptible d'ampliacions i reformes, però he de dir que el Pacte de la Societat de les Nacions, tal com està redactat, comprèn un mínim d'obligacions sense les quals no podria existir ni la Societat de les Nacions ni una veritable cooperació internacional." — Fabra.

EL REI CAROL FELIÇITA EL PRESIDENT LEBRUN

París, 31. — Amb motiu de les festes d'Any Nou, el rei Carol de Romania ha tramès al President Lebrun un expressiu telegrama de felicitació, en el qual formula els millors vots "per al president i per a la meua gran amiga França", posant de relleu els profunds llaços d'amistat existents entre ambdós països.

El senyor Lebrun ha contestat en termes semblants. — Fabra.

HITLER PRONUNCIA UN DISCURS HISTERIC AMB MOTIU DEL CAP D'ANY

Berlín, 31. — Amb motiu del Cap d'Any, Hitler ha pronunciat un discurs per ràdio dirigit a tota la ació alemanya. El tema principal d'aquest discurs ha estat la potencialitat militar alemanya i l'obra d'unificació de l'Estat.

"L'any 1933 — ha dit Hitler — érem una nació vexada i menyspreada, privada de tot dret; avui som un Estat fort, protegit per un gran exercit que està al seu servei." — Fabra.

Ha exaltat l'obra social del règim, ha atacat durament el bolxevisme i ha elogiat calorosament la potencialitat militar d'Alemanya.

Parlant de política exterior, ha dit: "Versalles morí; l'organització de Ginebra que fou una conseqüència de Versalles, tindrà el mateix fi." — Fabra.

Fa un fred intens, i ara es quan s'agraeix la campanya promoguda pel Comissariat de Guerra recollint robes d'abric per als soldats.

BOIRA

Front de l'Est, 31. (De l'enviat especial de Febus). — A causa de la boira no ha nevat copiosament a quasi tots els sectors d'aquest front. Per aquest motiu no s'ha produït cap activitat bèl·lica durant la jornada. Els soldats s'han dedicat als treballs de defensa, i s'han realitzat tots els serveis de descoberta, aprovisionament i relleu sense desaparir un sol tret.

Fa un fred intens, i ara es quan s'agraeix la campanya promoguda pel Comissariat de Guerra recollint robes d'abric per als soldats.

L'ESTATUT GALLEC

A la tercera persona que hem trobat que ens dirigia la mateixa pregunta: ¿Què saben de l'Estatut de Galícia?, hem decidit de començar a pensar en la possibilitat d'una immensa d'aprovació, i per tant hem cregut oportú adreçar-nos a una persona que sabem perfectament a-sabentada, de la situació de l'Estatut de Galícia pel fet d'haver intervingut vivament en els seus inicis, en el seu període de gestació i en aquesta darrera etapa que precedeix els moments d'ésser tret a la llum pública: Josep Maria de Sucre.

No ditem precisament haver portat a terme un interviu. Amb Sucre un interviu es fa difícil pel fet que al cap de cinc minuts d'estar-hi pujant allò que s'ha dit en un diàleg acaba en un monòleg categòric. Així, doncs, deixem al nostre interlocutor que, respecte a aquesta pregunta que sens feu repetidament, digui tot el que se segueix.

"En observar objectivament l'extrem sud-oest europeu es veu tot el que, sota diversos matins, existeix una unitat orogràfica. La natural derivació de la qual sembla ésser en l'ordre econòmic i polític de tipus federalista."

Si quan en 1640 Anglaterra decapitava Carles I i prenla Cromwell com a líder popular, i instaurant el parlamentisme donava estat jurídic a les escales constitucionals, a Catalunya hi hagués hagut, no un sentit polític negatiu sinó un de ben estructurat, el nostre país hauria consolidat la seva unitat amb Portugal, i el casarisme monàrquic, viciat i teocràtic que ha estat la causa de l'enderrocament peninsular, hauria restat escanyat."

L'entesa confederal hauria resplendit i hauria estat possible consolidar amb orientacions pràctiques l'esperit de risc de les joventuts de les terres de cara a mar. El que a hores d'ara altres potències han encertat de racilar conservant la seva actual i merescuda hegemonia euro-africana, ho haurien pogut fer els catalans i els portuguesos, que amb els bascos són els peninsulars que tenen més acreditat el poder a la virtut de tocar de peus a terra."

Actualment a Portugal governa Oliveira-Salazar, que no es pot negar que és un home documentat i al qual cal refusar la base damunt la qual descansa la seva ideologia. Oliveira ha cregut en algun moment en les possibilitats franquistes, i suggestiu pels seus jòpics falçament pindàrics, no ha estat prou escrupolós amb la no intervenció."

Sembla que Oliveira, dictador monarquistoide, posant en pràctica alguna de les particularitats de les seves idees hegemòniques peninsulars, voldria atraure els gallescs, per tal de derivar llor emigració a les colònies atlàntiques sota les ordres de tècnics alemanys. Aquest seria el primer pas de la seva ambició ingènua, consistent, com diem, en l'atracció dels pobles peninsulars."

Respecte aquest particular seria curiós de conèixer l'estat d'esperit britànic, com també la del legítim poble lusità."

En l'ordre de les hipòtesis sembla ésser més viable el pensament que en 1884 propugnava l'internacionalista gallec Fernando Garrido respecte a uns Estats Units d'Ibèria."

Per altra banda els gallescs no han renunciat al seu Estatut, i a cal recordar la realitat que la Península entra a l'Atlàntic per Lisboa i Vigo, i cal reflexionar sobre la necessitat que Catalunya no pot desinteressar-se de la qüestió, ja que amb el reconeixement jurídic i econòmic de la unitat confederalista pot recuperar-se l'antiga orientació transatlàntica i derivar, ara que a Amèrica ja no hi ha res a fer, les energies de les joventuts hispàniques de post-guerra, un cop aquesta acabada victoriosament, ultra a la colonització interior, a realitzacions de concepció colonial euro-africana: factories, intercanvis, flota comercial, duanes protectores, etc.

Respecte a Galícia, el projecte gallec d'Estatut plebiscitari determina prou bé que no hi ha possibilitat de pertorbació pública; diu ben clarament que el Govern Provisional de Galícia serà exercit pel President de les Corts de la República i els que exerciran funcions parlamentàries gallegues al temps d'ésser promulgat, i que aquest Govern provisional només durarà el temps que triguí a convocar eleccions. És clar que el projecte d'Estatut gallec plebiscitari no té previst el cas de l'actual ocupació feixista: la dificultat, però, resta obviada si es presenta i s'aprova, com cal creure-hi, pel Parlament de la República una esmena que digni que la facultat de convocar eleccions resta prorrogada a favor del Govern provisional de Galícia mentre duri la guerra o aquella altra forma congruent amb el que s'estimi més viable."

A part d'aquesta tasca política, propugnem per l'edició d'una "Revista Peninsular" de tipus com "La Revue de Deux-Mondes", en la qual coincidint textos acurats de les seleccions lusitana, gallega, catalana i basca, per tal que aquesta manera es vegi com existeix un pensament orgànic i un sentiment cordial del federalisme natural de la Península."

Com a cas extrem també és útil lloctament gallec-lusità-basc-català per mesura de defensa precaució per si a darrera hora la S. de N. cregués útil per a restablir aquella pau, que no ha pertorbat la República, reconèixer com a beligerant el cap més destacat dels facciosos."

L'entesa de les regions estatutàries podria influir en el fet que el reconeixement l'ingrés caràcter provisional i mai "de jure", reduint en el possible la zona rebel d'una circumstancial influència beligerant i no deixant-la sortir a mar."

L'Estatut de Galícia pot contribuir primordialment a facilitar aquesta reducció, minva que, per altra banda, no desplauria a Anglaterra."

Vigo, recordem-ho bé, és el gran lloc de regulació i control del Cantàbric i de l'Atlàntic."

G.

El conflicte d'Extrem Orient

Sir Robert Graigi ha lliurat la nota del Govern britànic

Tòquio, 31. — Sir Robert Graigi ha lliurat a Hirota una nota acusant rebuda de la resposta japonesa del 28 de desembre relativa a l'incident del "Lady Bird". Hom creu saber que la nota expressa, en el seu conjunt, un sentiment de satisfacció, però que deixa entendre que alguns punts necessitaran una discussió suplementària. — Fabra.

A TOQUIO HA ESTAT PUBLICAT EL TEXT DE LA NOTA BRITÀNICA

Tòquio, 31. — Ha estat publicat el text de la nota britànica en la qual s'acusa rebut de la resposta japonesa. Declara la nota anglesa que el Govern considera que les seguretats donades pel Japó es refereixen a la futura protecció dels vaixells, estrangers de guerra i mercants. — Fabra.

COMUNICAT JAPONÈS A LA NOTA BRITÀNICA

Tòquio, 31. — Els periòdics publiquen el resum del comunicat del ministeri de Negocis Estrangers nipó a la nota britànica referent a l'atac contra el "Lady Bird". Com per l'incident del "Panay", el resum no indica que els oficials hagin estat castigats ni la mena de precaucions que s'han pres per a evitar. Entre els principals paràgrafs omesos figuren els que fan referència a les mesures preses en execució de la llei amb referència a tots els membres de l'Exèrcit i la marina, àdhuc el comandant en cap i tots els membres de la marina amb el comandant d'aviació naval responsables dels incidents. Igualment s'omet el paràgraf referent a les ordres especials donades per les autoritats navals per tal de manobrar amb les més grans precaucions a les regions on es troben. El resum s'omet en particular la frase següent:

1.—Acord s'ino-nipó reconeixent al Japó el dret a participar en el comerç marítim de Xina, a la gestió de les duanes i transports, etc.

2.—Adhesió de Xina al pacte anti-comunista.

3.—Permanència a Xina de guarnicions nipones permanents.

4.—Creació d'una zona desmilitaritzada en certes regions, sota la direcció del Nipó.

5.—Formació d'un govern independent a la Mongòlia interior.

6.—Pagament per Xina de les despeses de guerra. — Fabra.

LA "SETMANA DE L'INFANT" ES A PROFIT DELS INFANTS